08/11/2020

“Άγιε Άγγελέ μου, μοναδικέ μου φίλε και βοηθέ!”

/ Γνώμες

Άγιε Άγγελέ μου,

μοναδικέ μου φίλε και βοηθέ!

Γι’ αυτό έχω άγχος και μοναξιά,

διότι σε περιφρονώ και σε ξεχνώ!

Γνωστός μας Ιερέας, που μεγάλωσε με τις Μοναχές του Αγίου Νεκταρίου, μας έλεγε ότι ο Άγιος Νεκτάριος αυτό τις εδίδασκε: να μιλούν στον Άγιο Άγγελό τους.

Ο Χριστός μετά τη βάπτισή μας, πέραν από το πλήρωμα της Αιωνίου Ζωής, έδωσε για τον καθένα μας εντολή σε έναν Άγγελο να μας φροντίζει και να μας διακονεί τόσο για τις Πνευματικές, όσο και για τις βιοτικές μας ανάγκες. Συνεχώς δίπλα μας, ανύστακτο και αδίστακτο στην Αγάπη του για μας!

Είναι ο Εφεστώς της ψυχής μας, αυτός που ανύστακτα στέκει και είναι δίπλα μας και μας διακονεί μυστικά, παίρνοντας εντολές Αγάπης και Διακονίας μας από τον ίδιο τον Χριστό.

Είναι ο εντεταλμένος Φίλος μας, ο δικός μας φρουρός, ο διακονητής μας, που παρακολουθεί κάθε βήμα μας και όχι μόνο χαίρεται με την τήρηση των Εντολών και τη Μετάνοιά μας, αλλά μεταδίδει τη Χαρά του στον Ουρανό και πολλή χαρά γίνεται ἐν οὐρανῷ ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι (Λουκ. 15:7)!!!

Στο Απόδειπνο, την Εκκλησιαστική βραδινή προσευχή, που πρέπει να διαβάζουμε με πίστη και προσοχή, όλα τα πιο πάνω αναφέρονται και ακόμα περισσότερα.

Το ερώτημα είναι:

Ποιος από εμάς ζει αμέριμνος, αναφερόμενος για κάθε θέμα πνευματικό, υλικό, βιοτικό, θέμα υγείας, στον Άγιο Άγγελό του;

Ποιος έχει επίγνωση ότι έχει έναν ουράνιο, αγνό, θυσιαζόμενο γι’ αυτόν, έτοιμο για κάθε βοήθεια, φίλο, αόρατο από τους ανθρώπους, ορατό, όμως, στην καρδιά του;

Ποιος έχει συναίσθηση της διαρκούς παρουσίας του, ώστε να του μιλά και να περιμένει την άμεση βοήθειά του μέχρι το τέλος της Ζωής του;

Δεν μας έδωσε ο Χριστός μόνο τον εαυτό Του, την Εκκλησία και τα Μυστήρια της Μετάνοιας στην Προσευχή, της Εξομολογήσεως στον Ιερέα και της Θείας Κοινωνίας στη Θεία Λειτουργία.

Μας έδωσε ένα προσωπικό, έμπιστο και πρόθυμο Φίλο, με άμεση παρρησία στον Χριστό και την Παναγία, έτοιμο για κάθε βοήθεια.

Πόσο τυφλοί είμαστε, πόσο άδικοι στον εαυτό μας, να νοιώθουμε Μοναξιά, παράπονα και άγχος, αφού έχουμε ένα τόσο Άγιο και Πιστό Φίλο δίπλα μας, δοσμένο σε μας προσωπικά από τον ίδιο τον Χριστό!

Άνοιξε την καρδιά σου και μίλησέ του, ζήτησέ του να αναλαμβάνει καθημερινά τις μέριμνές σου για την ψυχή και το σώμα σου.

Ζωντάνεψε για σένα τον Μοναδικό σου Φίλο, που πήρες από το Βάπτισμά σου και τον ξέχασες!!

Άμεσα θα νιώσεις πόσο ταπεινά είναι δίπλα σου και πόσο πρόθυμα σε ακούει και σε βοηθάει!

Άγιε Άγγελέ μου!

Συγχώρεσέ με, που τόσο χρόνια σε ξεχνώ και παραπονιέμαι, ότι είμαι μόνος και

αβοήθητος!!

Εσύ είσαι δίπλα μου και εγώ σε αγνοώ από την τύφλα μου!

Μάθαινέ με εσύ, που είσαι ο άμεσα εντεταλμένος από τον Χριστό να με μαθαίνει, να τηρώ τις Εντολές Του, να μετανοώ για τις αμαρτίες της επιθυμίας, του λογισμού, των πράξεών μου και να συγχωρώ τον πλησίον μου!

Μάθε με να περιμένω καρδιακά την Πρόνοια του Χριστού κάθε μέρα και για όλα!

Μάθε με να ζητώ πρώτα τη Βασιλεία Του και τη Δικαιοσύνη Του και ότι, μετά από αυτό, όλα που έχω ανάγκη θα μου τα δίνει ο Ίδιος!!

Δεν θα γίνει ποτέ η προσευχή σου όπως θέλει ο Χριστός, η Παναγία και οι Άγιοι στους οποίους προσεύχεσαι, εάν δεν μιλάς και αγνοείς την ύπαρξη του δικού σου Αγγέλου!

Τότε μόνο θα ειρηνεύεις, όταν του μιλάς, γιατί υπακούεις στην εντολή του Χριστού, που σου τον έδωσε για να του μιλάς!

Εάν του μιλάς, δεν θα χρειάζεσαι εσύ άλλον Φίλο, αλλά θα είσαι εσύ άθελά σου ο καλύτερος Φίλος για όλους!

Άγιε Άγγελέ μου!

Συγχώρα με που σε ξεχνώ!

Ανδρέας Χριστοφόρου.

πηγή: pothosmetanoias.gr